

עפ"ג (מרכז) 36297-06-21 - א.ב.נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 36297-06-21 ב' נ' מדינת ישראל
עפ"ג 43216-06-21 מדינת ישראל נ' ב'

בפני: כבוד השופטת הבכירה מיכל ברנט - אב"ד
כבוד השופט שמואל בורנשטיין
כבוד השופט עמית מיכלס

המערער (המשיב)	א.ב.
נגד	
המשיבה (המערערת)	מדינת ישראל

פסק דין

- לפנינו שני ערעורים - האחד על חומרת העונש והשני על קולת העונש: ערעור המערער בעפ"ג 36297-06-21 והמשיב בעפ"ג 43216-06-21 (ייקרא להלן לשם הנוחות: **"המערער"**) וערעור המדינה בעפ"ג 43216-06-21 והמשיבה בעפ"ג 36297-06-21 (תיקרא להלן לשם הנוחות: **"המדינה"**).
- הערעורים מופנים כנגד גזר דינו של בית המשפט השלום בנתניה בת"פ 68681-12-18 יחד עם ת"פ 72632-12-18 מיום 5.5.2021 במסגרתו הורשע המערער, על פי הודאתו, בביצוע העבירות הבאות: ת"פ 68681-12-18 - עבירה של כניסה למגורים/תפילה לבצע גניבה, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ת"פ 72632-12-18 - שתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק.
- על המערער נגזרו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת רכוש מכל סוג או עבירת איומים; קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.
- כמתואר בכתב האישום נושא ת"פ 68681-12-18 הרי שכשבוע עובר ליום 26.12.18, הגיע המערער לבית ר.ג., ילידת שנת 1936 (להלן: **"המתלוננת 1"**), עמה הוא מתגורר עמוד 1

בשכנות. המתלוננת 1 גילתה כי פתח הצילינדר חסום בדבק, דבר המונע ממנה להכניס את המפתח לצילינדר ולהיכנס לביתה. המערער סייע למתלוננת 1, כך שנכנס לדירה שלא דרך הדלת. המתלוננת 1 נכנסה, והמערער הזמין את חברו ר.ק. שתיקן את הצילינדר. ביום 25.12.18, הגיע למקום מנעולן כדי להחליף את הצילינדר. באופן שאינו ידוע, הגיע לידיו של המערער עותק ממפתחות הדירה. ביום 26.12.18, הגיע המערער לדירת המתלוננת 1, פתח את הדלת באמצעות המפתח, נכנס אל הדירה ולאחר מספר שניות יצא ממנה. מספר שניות לאחר מכן, נכנס שוב אל הדירה, נעל את הדלת בעודו בדירה, הסתובב בדירה ופתח מגירות וארונות כדי לבצע גניבה או פשע.

5. כמתואר בכתב האישום נושא ת"פ 72623-12-18 המערער וא.ב. (להלן: **"המתלוננת 2"**), בני זוג נשואים ולהם שני ילדים קטנים. בין המערער והמתלוננת 2 היה סכסוך בעניין חובות שצבר המערער בגין הימורים. ביום 11.10.18, עת היו המערער והמתלוננת 2 בביתם, שלח המערער הודעת וואטסאפ למתלוננת 2 שעסקה באירוע רצח שאירע בנתניה בו גבר רצח את פרודתו והוסיף: **"זה הסוף שלך"**. ביום 16.8.18, שלח המערער הודעה כתובה למתלוננת כך: **"רוצה ללכת אין בעיה תעשי מה שאת רוצה תהני תבלי ותמצאי לך מישהו וגם ילדים שלי מחוץ לתחום כל החיים שלך לא יהיה ולא תהיה אם גבר שהם באותו בית על תנסי אותי אני ישב עליך מאסר עולם"** (הטעויות במקור).

6. בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, המערער בן 30, נשוי ואב ל-3 ילדים ביניהם תינוקת כבת חצי שנה, עובד כטבח בבית מלון. בנעוריו החלה מעורבותו השולית, הוא החל לצרוך אלכוהול, עזב את בית הוריו בגיל 18. בגיל 26 הפסיק את השימוש בסמים, אך המשיך להמר באופן אינטנסיבי והפסיד כסף רב. בשנת 2017 שולב בקהילה הטיפולית "רטורנו", אך לאחר 5 חודשים עזב כי חש שמיצה את הטיפול. המערער מסר כי לא התכוון לגנוב דבר מהמתלוננת 1 (שכנתו) והביע צער וחרטה על האיומים כלפי המתלוננת 2 כשמעולם לא הייתה לו כוונה לפגוע בה. המתלוננת 2 ציינה כי המערער אדם טוב שלא נהג בה באלימות לאורך השנים. כיום, היא אינה חוששת מהמערער. בהמשך פנה המערער לשירות המבחן ומסר כי הוא מעוניין להשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות ב"בית חוסן" בנתניה, והוא נמצא מתאים לטיפול פרטני. למערער נערכה ועדת הערכה "בבית חוסן" שם העריכו גורמי הטיפול כי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי. המערער הגיע ל-3 פגישות שלאחריהן ניתק את הקשר.

7. שירות המבחן מצא בין גורמי הסיכון את דפוסיו ההתמכרותיים של המערער, הקושי בוויסות דחפים שעלה בעבירות הנידונות, והקושי להירתם לטיפול משמעותי. בין גורמי השיקום התייחס שירות המבחן לעובדה כי המערער נעדר עבר פלילי, לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, דיווחי המתלוננת 2 כי לא חזתה בהתנהגות בעייתית נוספת, והמתלוננת 1 השכנה, שעברה להתגורר בבית אבות, כך שהסיכון כנגד שתיהן, פחת. מאחר שהמערער ניתק קשר עם גורמי הטיפול וההתרשמות היא כי המערער אינו פנוי להמשיך בטיפול מעמיק, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

8. בגזר דינו עמד בית משפט קמא על חומרת עבירת הכניסה למקום מגורים, בכך שהמערער

פגע בפרטיותה ובתחושת בטחונה של המתלוננת עת נכנס לדירתה פעמיים, ללא רשותה, הסתובב וחיפש במגירות ובארונות בדירה. במעשיו בעבירת האיומים פגע המערער בשלוות נפשה של המתלוננת. באשר לעבירת הכניסה למקום המגורים קבע בית משפט קמא מתחם ענישה שנע בין 6 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. באשר לעבירת האיומים קבע בית משפט קמא מתחם ענישה, בגין כל עבירת איומים, כנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

9. בית משפט קמא סבר כי במקרה דנן יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, לאור העובדה כי המערער השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. על אף ששילובו של המערער בהליך טיפולי לא היה קל, בית המשפט קמא שוכנע כי היה בו להפחית ממסוכנותו, משימוש בסמים וכי הטיפול סייע להגביר את סיכויי שיקומו. כמו כן הביא בית המשפט בחשבון את העובדה כי המערער שיתף פעולה עם שירות המבחן וגורמי הטיפול, הגיע למפגשים ומסר בדיקות שתן, אך הטיפול נקטע בשל משבר הקורונה, על כל המשתמע מכך. בסופו של יום, נמצא כי הטיפול השיג את מטרותיו. בית המשפט קמא אף ציין כי יחסיו של המערער עם המתלוננת 2 השתפרו, היא איננה חוששת מפניו ודיווחה בעצמה על השיפור ביחסים, הסיכון במצבו של המערער פחת והוא אף פנה באופן עצמאי לטיפול פרטי בבעיית ההימורים ממנה סובל. מאז ביצוע העבירות, לא שב המערער והסתבך בפלילים. לאור כל אלה, שוכנע בית המשפט קמא כי מדובר בנסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, כאשר החריגה תתבטא בחפיפה מסוימת בין מתחמי הענישה שנקבעו.

10. בגזירת העונש נשקלו הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בין היתר, נשקל גילו של המערער, שהינו יליד 1986, העובדה כי עודנו נשוי למתלוננת 2, ולהם 3 ילדים קטינים. עוד הודגש כי המערער נטל אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה, וערך מאמצים לחזור למוטב, הן מבחינת תעסוקתית והן בהליך הטיפולי בו השתלב. כן שקל בית המשפט קמא את העובדה שהמערער נעדר עבר פלילי, וכי מאז ביצוע העבירות עברה תקופה משמעותית במהלכה המערער לא שב והסתבך בפלילים.

11. בערעורו של המערער נטען כי ראוי היה להקל בעונשו לאור השיקולים הבאים: המערער עבר הליך שיקומי וגמילה מסמים; המערער ואשתו (המתלוננת 2) חיים יחד בהרמוניה ומאז כתב האישום נולדו להם שני ילדים נוספים; המערער עובד כיום במקום עבודה מסודר; המערער הודה בכתבי האישום וחסך זמן שיפוטי; המערער ללא עבר פלילי וזו הרשעתו היחידה והראשונה כאשר מאז העבירות מושא הערעור לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. באשר להליך הטיפולי הודגש כי המערער פנה באופן עצמאי ל"מרכז מיל"ה", מרכז לטיפול בבעיית הימורים, ובמסגרת הטיפול שם אף הופנה לאבחון פסיכיאטרי והחל בנטילת טיפול תרופתי תוך שהוא ממשיך בטיפול פרטני במרכז. עוד נטען כי יש לתת את הדעת לכך שעל פי דברי המתלוננת 1 לשירות המבחן, היא סלחה למערער ואינה חוששת מפניו.

12. לטענת המערער צדק בית המשפט קמא שקבע כי יש באמור כדי ללמד על שיקומו של המערער, או לכל הפחות על סיכויי שיקומו, אך שגה עת קבע שהחריגה ממתחם העונש

מטעמי שיקום תבוא לידי ביטוי אך ורק בחפיפה מסוימת בין מתחמי הענישה, שכן ראוי היה לחרוג מהעונש המצוי בתחתית המתחם מטעמי שיקום ולהקל יותר עם המערער. כן נטען כי אשת המערער היא לקוית ראייה, מצבה הרפואי ומגבלותיה מחייבים את נוכחותו של המערער בבית לצורך טיפול בארבעת ילדיהם הקטנים, וכי ריצוי עונש מאסר, ולו על דרך של עבודות שירות, יביא לפגיעה נוספת במצבה הכלכלי של המשפחה, הקשה גם כן, שכן כל בני הבית תלויים בפרנסת המערער.

13. המשיבה טענה, מנגד, כי שגה בית המשפט קמא עת קבע מתחמי ענישה נמוכים שלא הולמים את חומרת העבירות, את נסיבות ביצוען ואת מדיניות הענישה הנוהגת. כך שגה בית משפט קמא שלא נתן משקל ראוי לכך שהמערער ביצע את עבירת ההתפרצות פעמיים, וכן לכך שקורבן העבירה, המתלוננת 1, היא קשישה ערירית אשר לה ולמערער היו יחסי שכנות טובים. המתלוננת 1 בטחה במערער ונתנה בו אמון עת סייע לה בתיקון מנעולה התקול, אמון אותו ניצל המערער לטובתו ולשם השגת רווח כלכלי. במעשיו, זלזל המערער ברכושה ובנפשה של המתלוננת ופגע בתחושת הביטחון שלה.

14. אשר לעבירת האיומים, נטען על ידי המשיבה כי בית המשפט קמא שגה עת קבע מתחם ענישה נמוך שתחילתו במאסר על תנאי, שכן היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר, הכולל רכיב של מאסר בפועל המבטא את החומרה היתרה במעשיו של המערער. המדובר באיומים קונקרטיים, מוחשיים וממשיים הכוללים איום מפורש בנטילת חייה של המתלוננת, אשר נשלחו ישירות לטלפון הנייד שלה.

15. עוד טענה המשיבה כי בית המשפט קמא אף שגה בכך שחפף את המתחמים שכן מדובר בשני מקרים נפרדים שהתרחשו במרחק של חודשיים זה מזה וכלפי מתלוננות שונות.

16. אשר לשאלת שיקומו של המערער נטען על ידי המשיבה כי בית המשפט קמא שגה בקביעתו כי יש מקום לסטות ממתחם העונש מטעמי שיקום, שכן המערער לא עבר הליך שיקומי משמעותי או ממשי. המערער עבר הליך שיקום קצר, לא סיים את הטיפול שהוצע לו ולכן לא ניתן לומר כי שיתף פעולה ונרתם להליך.

17. בתום דיון בערעור שהתקיים ביום 16.1.2022 הוחלט על הפניית המערער לשירות המבחן על מנת שיכין תסקיר משלים בעניינו. בתסקיר מיום 28.6.2022 התרשם שירות המבחן כי קיים ספק אם המערער מסוגל לערוך שינוי ממשי בדפוסי.

18. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 18.9.2022 נטען על ידי ב"כ המערער כי התרשמות שירות המבחן אינה משקפת נכונה את מצבו של המערער. לטענתו, המערער עושה מאמץ בתחום הטיפולי, לרבות בתחום הנפשי כפי שעולה ממסמכי האשפוז בעניינו ומאישור הביטוח הלאומי, וכי יש להביא בחשבון את העובדה כי המערער קיבל בינתיים רישיון לשימוש בקנביס רפואי. כן חזרה ב"כ המערער והדגישה את נסיבותיו האישיות הקשות של המערער, את מצבה הרפואי של אשתו ומצבה הכלכלי של משפחתו, כמו גם את העובדה כי המתלוננת סלחה למערער.

19. לאחר שעיינו בגזר הדין של בית משפט קמא, בכתבי הערעור של שני הצדדים, בתסקירי

שירות המבחן, ולאחר ששמענו את טענותיהם בדיון בפנינו, הגענו למסקנה לפיה ערעור המשיבה בדיון יסודו, וממילא דינו של ערעור המערער להידחות.

20. מעשיו של המערער חמורים מאוד ומתחמי הענישה שנקבעו בעניינו אינם עולים בקנה אחד עם הענישה הנוהגת לסוג כזה של מקרים. המערער חדר לביתה-מבצרה של המתלוננת 1, הפר את האמון שניתן בו ופגע בפרטיותה ובשלוותה, גם אם בסופו של דבר לא נגנב משם דבר. מקרים שכאלה הן דוגמא מובהקת לדברי בית המשפט העליון לפיהם תיאור עבירת הפריצה לבית מגורים כעבירת רכוש גרידא, חוטא לאמת. למותר לומר כי כך הדבר אף אם אין מדובר בעבירת "פריצה" אלא בעבירת "כניסה" לבית מגורים. לא ניתן אף להתעלם מהאיומים הקשים ביותר שהשמיע המערער כלפי מתלוננת 2, הכוללים איומים ברצח ממש ו"נכונות" לרצות מאסר עולם בשל כך. בנסיבות אלה לא היה מקום לקביעת רף ענישה תחתון כה נמוך לשתי העבירות כפי שקבע בית משפט קמא.

21. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקירי שירות המבחן ומכך שהמערער לא עבר הליך טיפולי ממשי, הליך מעמיק ומשמעותי כפי שראוי היה לעבור, ובעניין זה איננו רואים עין בעין עם בית משפט קמא שסבר כי המערער השתקם או קיים סיכוי לשיקומו באופן המצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה. די בכך שנצטט מהאמור בתסקיר שירות המבחן האחרון בעניינו של המערער. כך נאמר שם:

"כאמור, במפגשנו עם א' בעת הנוכחית אנו מתרשמים כי עדיין קיימת נזקקות טיפולית גבוהה לטיפול מעמיק וממושך בתחום ההתמכרויות, וכי זה הבסיס לביצוע עבירותיו. בנוסף, קשייו הכלכליים השפיעו באופן משמעותי על הדינמיקה הזוגית ועל הלחץ בו היה שרוי. נראה כי גם עתה מתמודד עם אותם קשיים וכי המוטיבציה שלו לטיפול חיצונית בלבד. לפיכך, אנו ספקניים באשר למסוגלותו לערוך שינוי ממשי בדפוסיו, כמו גם להמשיך במסגרת טיפולית לאורך זמן. במצב דברים זה בו לא חל שינוי משמעותי במצבו ובגורמי הסיכון עליהם הצבענו בתסקירנו הקודם, לא מצאנו בסיס להמלצה שיקומית ואנו ממליצים להשאיר את גז"ד כפי שנקבע".

22. אין בנתונים והמסמכים שהציג המערער כדי לסתור את מסקנתו של שירות המבחן. העובדה כי המערער קיבל רישיון לקנבים, בוודאי שאינה מלמדת על שיקום כלשהו. הוא הדין בעובדה כי שכנתו של המערער, אל ביתה נכנס, "סלחה" לו. ברור כי אין בסליחה זו כדי להפחית כהוא זה מהמסוכנות הגלומה במערער. אשר למסמכים הרפואיים שהוגשו לעיונו הרי שהם דווקא מלמדים כי המערער חוזר ומסרב לעבור טיפול משמעותי בבעיית הסמים. יתר על כן, ניכר כי בעייתו המרכזית של המערער היא התמכרותו להימורים, ולבעיה זו בוודאי שלא ניתן מענה טיפולי ממשי ומשמעותי, כך שעל פני הדברים צדק שירות המבחן באשר למסוכנותו של המערער.

23. סוף דבר - נוכח האמור לעיל, אך בשים לב לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדיון עם מי שהחליטה להחמיר בעונשו, ערעור המשיבה מתקבל, וממילא ערעור המערער נדחה, ואנו מורים כי המערער ירצה 10 חודשי מאסר בפועל חלף עונש המאסר בעבודות שירות שנגזר עליו בבית משפט קמא. יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם.

24. המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 4.12.22 עד השעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 074-7831077, 074-7831078 דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

25. ערבויות ותנאים מגבילים שנותרו בתוקף יעמדו בתוקפם עד מועד תחילת ריצוי עונש המאסר.

26. המזכירות תעביר העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשב"ס.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים והמערער.

מיכל ברנט, שופטת	שמואל בורנשטיין, שופט	עמית מיכלס, שופט
בכירה		